

Vyprověřeno
dne 27.12.2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 3.1.2017
podpis: M. Chovanec

D-11 R15

MVCRP016FL3H

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 1073r

V Praze dne 30.12.2016
Č. j.: MV-141555-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal „
nar. Majrtup - Rusko, (dále také „zákonný zástupce“), za nezletilou dceru, nar. ančice – Česká republika, (dále také „nezletilá dcera“ nebo „nezletilá“), oba státní občané Ruska, oba trvale bytem rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 7. 9. 2016, č. j.: VS-10124/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilé dceři, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Zákonný zástupce prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 požádal o udělení státního občanství České republiky pro nezletilou dceru (dále také „žádost“). Zákonný zástupce i nezletilá dcera jsou státními občany Ruska. Nezletilá pobývá na území České republiky na základě poskytnuté mezinárodní ochrany (azyli) od 9. 1. 2006, jak vyplývá ze sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 7. 3. 2016, založeno ve spise pod položkou č. 12. Matka nezletilé s žádostí vyslovila souhlas, jak vyplývá z listiny uložené ve spise sp. zn. MV-141554/VS-2016, pod položkou č. 2.

Z vyjádření Úřadu městské části Praha 13, jež je součástí spisu pod položkou č. 9, vyplynulo, že bylo zákonnému zástupci opakovaně zdůrazňováno, aby dotazník k žádosti pečlivě vyplnil, zejména údaje o finančních prostředcích na živobytí rodiny a doklady o příjmech, které je třeba k žádosti přiložit. Žadatel tak neučinil.

Ministerstvo vnitra podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 9. 2. 2016, (ve spise založeno pod položkou č. 11), přerušilo správní řízení o žádosti na dobu 60 dnů od doručení usnesení a současně vyzvalo zákonného zástupce, aby v této lhůtě předložil listiny, které Ministerstvo vnitra v usnesení výslovně označilo, a které jsou nezbytné k posouzení splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení českého státního občanství. Zákonný zástupce byl poučen o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo zákonného zástupce o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Zákonný zástupce byl také poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Ministerstvo vnitra obdrželo požadované doklady dne 16. 3. 2016.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilá se narodila v roce 2005 na území České republiky, kde se fakticky zdržuje; ke dni 9. 1. 2006 jí byl udělen azyl. Je žákyní Fakultní základní školy při Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze 13. Žije ve společné domácnosti s rodiči a nezletilými sourozenci, kteří jsou ruskými státními občany. Rodiče o udělení českého státního občanství nežadají, neboť v době podání žádosti nespĺňovali podmínky pro jeho udělení. Zákonný zástupce požádal samostatnými žádostmi o udělení českého státního občanství všem svým nezletilým dětem.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky nezletilá vzhledem ke svému věku, (mladší 15 let), neprokazuje a neprokazuje také vzhledem ke svému věku, (mladší 18 let), splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že nezletilá splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky, neboť v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušila závažným způsobem povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících postup na úseku pobytového režimu cizinců na území České republiky, veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, zaměstnanost, daně, cla, odvody a poplatky. Ministerstvo vnitra nezjistilo, že by nezletilá výrazně bez vážných důvodů zatěžovala systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi. Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že nezletilá splňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, neboť jí byl ke dni 9. 1. 2006 udělen azyl, tedy její pobyt na území České republiky je delší než 5 let; a

dále také podmínku stanovenou v ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, protože se nezletilý na území České republiky fakticky zdržuje od roku 2006, kdy se zde narodila.

K ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra uvedlo, že nezletilá vzhledem ke svému věku nebyla hodnocena z hlediska pracovní integrace do české společnosti a u rodinné integrace Ministerstvo vnitra konstatovalo, že ji nespĺňuje, neboť nikdo z rodiny není českým státním občanem a nezletilá nemá vytvořeny žádné vazby na české státní občany. Pokud se týká sociální integrace nezletilé do české společnosti, bylo Ministerstvem vnitra konstatováno, že vzhledem ke svému věku nemůže mít na území České republiky vytvořeny pevné sociální vazby.

Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo, neboť dospělo k závěru, že nezletilá je dosud ve všech oblastech zcela závislá na rodičích, kteří mají ruské státní občanství, a kteří o udělení českého státního občanství neřadají, jelikož nespĺňují podmínky pro jeho udělení. Zohlednilo tedy zásadu jednotného státního občanství rodiny, respektive zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí. V této souvislosti Ministerstvo vnitra odkázalo na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013 – 29, ve kterém dotčený soud zdůraznil dodržení předmětné zásady, když vyslovil, že jejím účelem je ochrana rodinných vazeb a zabezpečení jednotného státního občanství celé rodiny.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje nezletilé veškeré základní potřeby a jistoty, včetně zdravotního pojištění, vzdělání či sociálního systému, má zde garantována téměř všechna práva jako občan České republiky.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 9. 2016, č. j.: VS-10124/835.3/2-2014, podal zákonný zástupce nezletilé včasný rozklad.

Rozporuje v něm tvrzení Ministerstva vnitra, že nezletilá vzhledem ke svému věku není sociálně integrována do české společnosti. Domnívá se, že se Ministerstvo vnitra nezabývalo individuálně situací nezletilé. Paušálně toto tvrzení správního orgánu by neumožnilo splnit tuto podmínku žádnému dítěti. Podle zákonného zástupce nezletilá má vytvořeny pevné sociální vazby, žije na území České republiky na stejné adrese v Praze 13, navštěvuje od 2. ročníku stejnou základní školu, kde má kamarádky. Podle zákonného zástupce dcera nemá a nikdy neměla ruský pas a je podle něj bez státního občanství; uvedl také, že se narodila v České republice, v době kdy žádali o azyl, který jim byl následně udělen.

K rodinné integraci se zákonný zástupce vyjádřil v souvislosti s opakovaně zamítnutou žádostí o udělení českého státního občanství pro něj a jeho manželku. Konstatuje, že v případě jejich rodiny je tak obtížné dodržet zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí. Zákonný zástupce uvedl, že nezletilá dcera je bez státního občanství, a celá rodina nechce a nemůže ruské státní občanství využít, do Ruska cestovat nemohou, když nemají cestovní pasy. Podle zákonného zástupce je důležitý fakt, že celá jeho rodina žije stabilně v České republice, žije svorně a vychovává všechny děti řádně, v kontaktu s českým prostředím. Zákonný zástupce uvedl, že usiluje o udělení českého státního občanství pro nezletilou a i pro ostatní nezletilé děti, protože je jim Česká republika všem domovskou zemí a chtějí zde docílit pocitu životní jistoty, přestože jim status s uděleným azylem zajišťuje veškeré potřeby a jistoty.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska integrace nezletilé ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky a z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že nemůže odhlédnout od objektivně dané překážky pro neudělení českého státního občanství, která bezprostředně souvisí s nízkým věkem nezletilé, která je citově, ale zejména existenčně závislá na rodičích, ruských státních občanech, kteří o české státní občanství v současné době nežádají a jejichž žádosti byly v minulosti zamítnuty. Vzhledem k nízkému věku nezletilé lze totiž její citovou a existenční závislost na rodičích předpokládat, a ze spisu ani z rozkladu nevyplynou žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru, než že nezletilá je v jejich plné péči. O tom, že je plně závislá na rodičích, svědčí i sdělení zákonného zástupce, že je nejen o nezletilou, ale všechny nezletilé děti, které jsou ruskými státními občany rodiči, pečováno, že žijí svorně a řádně, a třebaže v kontaktu s českým prostředím, ale bez přímé vazby na českého státního občana, neboť rodičům nebylo české státní občanství opakovaně uděleno. Z uvedeného tak vyplývá plná citová a materiální závislost nezletilé a sourozenců na rodičích, kteří jim vytváří veškeré materiální a citové zázemí.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené řešení je sice pro nezletilou nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití

správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Ministr vnitra se domnívá, že nezletilé není možné udělit české státní občanství za předpokladu, že rodiče budou mít i nadále ruské státní občanství, a nebudou integrováni do české společnosti, čímž by dotčená zásada nebyla naplněna. Ministerstvo vnitra totiž rozhoduje v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti lze proto vyloučit případnou možnou úvahu o nesprávném užití správního uvážení, respektive diskriminaci a libovůli správního orgánu v průběhu řízení o žádosti. V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že zákonný zástupce mohl legitimně očekávat, (§ 2 odst. 4 správního řádu), že žádost bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podával s vědomím, že se jedná o velmi nízký věk nezletilé, která je zcela závislá na existenční a citové péči rodičů, kteří jsou ruskými státními občany a o české státní občanství nyní nežadají, jak již bylo shora uvedeno.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného konstatuje, že Ministerstvo vnitra postupovalo zcela v souladu se zákonem o státním občanství České republiky, když vyhodnotilo rodinnou integraci za nedostatečnou a že vzhledem k věku nezletilé nemohou být vytvořeny její pevné sociální vazby na české prostředí.

Ministr vnitra je stejného názoru jako prvoinstanční správní orgán, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilé všechna nezbytná práva pro její další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání a další včetně zájmového růstu, není to však důvod, pro který se nezletilé české státní občanství neuděluje, jak namítá zákonný zástupce v rozkladu. Důvodem je respektování jednotného státního občanství v rodině, což v daném případě není naplněno, jak již bylo shora uvedeno.

Ke státnímu občanství nezletilé ministr vnitra uvádí, že jako ruská státní občanka je vedena v cizineckém informačním systému. Vzhledem k tomu, že nezletilé i rodičům byl udělen azyl, Ministerstvo vnitra v rámci řízení o žádosti nemohlo požadovat doklad od ruských státních orgánů, zda je či není ruskou státní občankou.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

